

KYRKÖBLAD

19 För Falköpings Pastorat 88

BARNET – VÅR RÄDDNING

*”Han kom till det som var hans,
och hans egna tog inte emot honom.”*

(Joh. 1:11)

När Barnets ögon för första gången möter det nattliga dunklet, börjar Gud se sin värld på vårt sätt. Hans blick söker fånga vår, så att vi i Barnets ögon skall kunna känna igen hans kärlek och börja se vår värld på Hans vis. Men vår blick glider ständigt undan. Julens tragik handlar om Barnet som inte får plats, som måste fly och till sist får dö övergivet. I vår värld är Barnets villkor alltför ofta barnens. Julen har blivit den svåraste av högtider för dem som inte får eller kan uppleva gemenskap och glädje. Många delar därför barnets erfarenhet. Ingen tar emot.

Ändå är julen Barnets stora chans. Människor från när och fjärran söker sig nu som då till krubban i stallen. De anar att här har något utöver det vanliga hänt. Aldrig är så många så nära

tillvarons innersta som när Barnet i julnatten ges åt dem som tar emot Det. Den värme och den närhet som vi under julen försöker gestalta är Guds egen. Att vi så ofta misslyckas beror på att vi tror oss kunna åstadkomma det som bara Han kan göra. Julens gåva blir så lätt en prestation eller ett förlamande krav.

För många räddar barnen julen. För alla, också för dem som ingen tar emot, skulle Barnet vara räddningen. Liksom livet är en gåva som ges oss, är frälsningen också en gåva. ”Ett Barn blir oss givet.” Drömmen om det eviga barnskapet hos Gud håller på att bli verklighet. Barnet ger den som tar hand om Det möjligheten att bli Barn på nytt. Det gör julen till jul för en människa.

*”Men åt dem som tog emot honom
gav han rätten att bli Guds barn.”*

(Joh. 1:12)

Karl-Erik Tysk

God Jul Gott Nytt År

önskar

ANSTÄLLDA OCH FRIVILLIGA LEDARE
INOM FALKÖPINGS PASTORAT

Att vakta dörren till Guds hus – Min största glädje

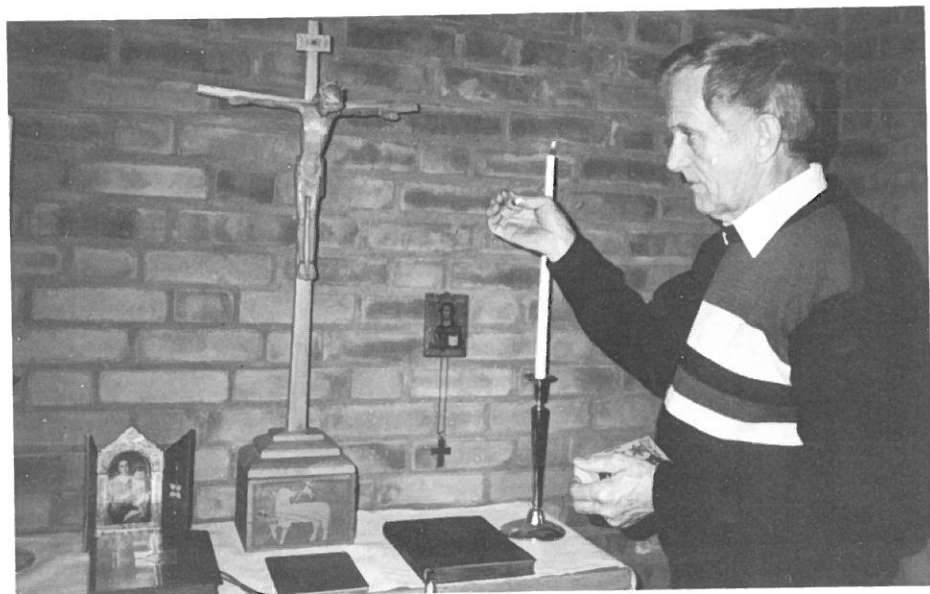
– Så säger SVEN SIBERG som den 31 jan. 1989 går i pension från sin tjänst som kyrkvaktmästare i Falköpings församling. Redan som liten pojke brukade Sven få följa med sin morfar som var kyrkvaktare i Slöta kyrka. På den tiden fick man både ringa för hand och elda.

TACK SVEN

Att vara kyrkvaktare och sköta om Guds hus är en viktig funktion i kyrkans liv. Det är att vistas och arbeta på himmelrikets förgård, platsen där Gud kommer oss nära på ett särskilt sätt i Ordet och Sakramenten. Alla upplever det säkert inte så men när jag nu tackar Sven Siberg för många års troget och noggrant arbete i Mössebergs kyrka så är det mot den bakgrunden. Tillsammans har vi med kyrkvårdarna diskuterat och löst problem och tillsammans har vi glatt oss åt arbetet i Guds hus. Att det har gått cirka 15 år visar inte bara att tiden har gått fort utan också att samarbetet fungerat perfekt och att vi blivit mycket goda vänner.

Tack Sven för ett mycket gott arbete!

Lars Magnusson

Altaret är det viktigaste i en kyrka, säger Sven. Dit går jag alltid först.

Några tankar inför det nya året

Det som är okänt förefaller ofta spännande och intressant. Ständigt möts vi av nya intryck och impulser. Vi sträcker oss mot det okända med hopp och längtan efter nya angenäma upplevelser. Så kan man uppleva tillvaron här i livet.

Men det finns också hos många idag en spirande oro och vånda inför framtiden. Frågorna är många: Hur ska det bli med min utbildning? – Hur ska vi orka leva tillsammans i familjen? – Hur ska det bli på det nya jobbet? –

Raden av frågor kan göras lång. Spänningen och intresset vävs samman med oron och våndan inför framtiden.

Det finns ett väl beprövat ord som lyder så här:

Gårdagen är förbi – morgondagen har du inte sett – idag hjälper Herren.”

Med vänlig hälsning

Olle Hjortstorp

Maria och Benny i samspråk med kyrkogårdsföreståndare Leif Liedholm. Bilden togs då konfirmanderna i S:t Olof gjorde studiebesök ute på kyrkogårdsförvaltningen veckan innan Allhelgonahelgen. I gruppen hade man tidigare talat om döden och den kristna tron på det eviga livet.

Annorlunda perspektiv

Göran Kranz (h) och Patrik Larsson, säsonganställda (april–nov.) på S:t Olofs kyrkogård.

Vi gläder oss över våra vackra och välskötta kyrkogårdar, och många människor besöker också dessa särskilt sommartid. Där kan man vandra omkring, glädjas över de vackra planteringarna, slå sig ned på en bänk, minnas och tänka ja, kanske t. o. m. för en stund få ett nytt perspektiv på sig själv och livet.

På S:t Sigfrid t. ex.:

”Vår stad – häruppfån sett”

Men hur är det då att ha kyrkogården som sin arbetsplats? – Kan det vara något för unga pojkar?
Här får Göran och Patrik ta vid.

Göran: Jag kan inte tänka mig någon bättre arbetsplats. Arbetet är omväxlande, därför att det följer årtiderna, och då vi har olika områden

att ansvara för (vi har bl. a. ansvar för den nya minneslundan) känns det både viktigt och roligt att göra sitt allra bästa.

Tror du att man tänker mera på döden när man har kyrkogården som sin arbetsplats?

Patrik: I början kanske, – då är det många som frågar, och så när man ser en alldeles ny grav, och gravar där det ligger unga människor, kanske som man själv, – då stannar man och tänker . . .

Hur känner ni inför mötet med sörjande människor, anhängiga och så?

Ofta håller vi oss väl undan, då vi ju går i våra arbetskläder, men vi ville nog veta mer, just om ”mötet med sörjande människor”.

GUDSTJÄNSTEN – HUF

*Gudstjänsten det är väl alltid detsamma gamla vanliga
– inte behöver väl den förberedas ???*

*Vandra får vi åter kyrko-
vägen, till ditt tempel
där du bor”*

Med de orden inledde kören efter klockringningen gudstjänsten den 22:a sönd. e. Trefaldighet i Friggeråkers kyrka.

GUDSTJÄNSTEN ÄR: MÖTE MED GUD

Han finns där som han lovat – GÖR DU? Allt som vi finner viktigt förbereder vi oss för. Stig gärna upp lite tidigare någon söndag och gå till kyrkan skall du få se! Kyrkväktarn finns där, kyrkvårdarna, kantorn och om du har tur kören och så prästen förstås.

Men vi vanliga då? – Också vi behöver förbereda oss.

Mötet är angeläget!

Kyrkokören i Friggeråker under Karin Anderssons ledning.

FÖRBEREDER VI DEN?

*En nåd det är att i vårt land
än kyrkans klockor ljuder.
Likt källor invid öknens rand
Guds gårdar svalka bjuder.
Där helgedomen öppen står,
dit folket upp till högtid går,
där får vi, gamla, unga
vår Gud och Far lovsjunga.*

Sv. Ps. 401:2

*Irene Arvidsson, tänder altarljusen i
Friggeråkers kyrka.*

Bertil Andersson, Luttra, tänder altarljus och ljuskronor i Luttra gamla vackra helgedom.

Välkommen Ann-Charlotte!

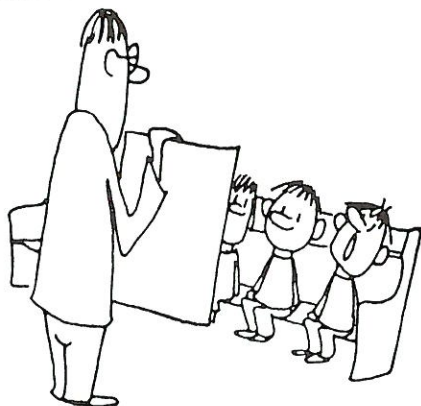
Den 15 augusti 1988 tillträdde Ann-Charlotte Andersson sin tjänst som föreståndare inom barn- och ungdomsarbetet i Falköpings pastoret. Ann-Charlotte vet att hon är välkommen, och att arbetsuppgifterna som väntar är många – och vi har bara att önska henne *glädje, inspiration och Guds välsignelse* i arbetet inför framtiden!

VAR SÅ GOD – Här får Du och vi andra ett par barnhistorier.

Pastorn, som just talat om för söndagsskolebarnen hur fattigt Josef och Maria hade det, visar en plansch av Jesu födelse.

Ett av barnen spontant:

– Men råd te å fotografera sej, de' hade di!

– o –

Skolan hade besök av prästen som ville ställa några bibelfrågor.

Ola vem var det som rev ned Jerikos mur?

Ola, som sitter i egna tankar rycker till och svarar överrumplad och lite skamsen:

– Det . . . var inte jag!

Lite senare träffar prästen Olas far och berättar då den, som han tyckte, festliga episoden. – Men fadern svarar endast:

– Har Ola sagt att det inte var han, så är det inte han heller. Du kan lita på Ola!

Vid ett senare tillfälle råkade prästen kommunalfullmäktigeordföranden. Ett passande tillfälle tyckte han att berätta hur illa ställt det var med bibelkunskapen i bygden, och så kommer historien igen.

När han berättat färdigt svarar socknens gode förtroendeman bekymrat:

– Jaja, får vi inte reda på vem som gjort det, får väl kommunen bevilja pengar så vi får upp den där muren igen.

Not. Historien är inte hämtad från Falköping. Prästen, – ja, han kunde nog ha funnits här, men inte papporna . . . nej och inte . . . kommunalfullmäktigeordföranden . . .

Juniorer i Luttra förbereder tacksägelse dagens familjegudstjänst.

Den svåra vägen till julens gottapåse

Min debut i söndagsskolan blev en katastrof.

När orgeln började brusa råkade debutanten i panik, skrek högljutt och ville gå hem till mamma. Det var ett fruktansvärt farligt dånande – precis som när åskan rullar in över våra västgötaberg!

En utskämd och mycket förtörnad litet äldre mellanbror fick släpa hem den fega skrikhalsen.

Under söndagseftermiddagens lopp föll domen. Jag skulle inte få träffa den mycket beundrade Syster Hanna – aldrig få se den svarte pojken bocka när femöringarna ramlade ner i hans sparbössa – ingen dans omkring söndagsskolans julgran och det värsta av allt, ingen gottapåse – julfestens skimrande final!

Här lite fakta om vår söndagsskola. Mitt emot Falköpings järnvägssta-

tion låg Missionshyddan (ant. i E. F. S.-kyrkans regi). Där fanns den älskade Syster Hanna och hennes föräldrar tant och farbror Karlsson. Något annat kallade vi dem aldrig och varför Syster Hanna kallades "syster" vet jag inte, möjligen var hon sjuksköterska.

Mor torde haft någon sorts tillvänjningstankar under sin digra hårkorg, ty jag hamnade i kyrkbänken, omgiven av en mur av svarta klädesrockar och kappor av samma kulör. Litet längre upp fanns sedesamt kammade manshuvuden och blanka hårknutar under runda krimmössor.

Antagligen gav den levande muren ett visst mått av trygghet för det blev ingen gråt och tandagnisslan när orgeln lät koralen dåna fram. Chocken kom när prästen blev synlig i en liten bur högt uppe på kyrkväggen!

Hur hade han kommit dit? För min inre syn såg jag hur han kröp i den mörka underjorden där det fanns ormar och stora svarta spindlar. Den skräcken lyckades jag hålla inom-bords, men antagligen överhopades mor med frågor på hemvägen, för vid nästa kyrkobesök blev det läktarplats med fri utsikt. Det enda orosmolnet då var orgeltramparen som stod över (vad jag såg) ett svart hål. Mätte inte han också behöva besöka underjorden!

Den värsta orgelskräcken ebbade så småningom ut, men en aning hjärt-snörp kändes allt inför åsynen av de svarta och vita "tänder" som trycktes ner och började gnissla och dåna.

Det var en mycket positivt inställd syskonskara Ström som villigt styrde kängor och galoscher mot den lilla Missionshyddan på Ranten. Ofta möttes vi vid dörren av tant och far-bror Karlsson som log och småpratade medan de hjälpte oss att hänga upp ytterkläderna. Men centralgestalten var och förblev Syster Hanna, vad hon förmedlade oss har jag inget minne av, men det måste ha varit en enkel, glad och förtröstansfull kristendom.

Vår stora-syster var särskilt imponerad av Syster Hannas eleganta munrörelser när hon sjöng, så Anna-Lisa övade kopiering hemma framför sängkammarspeglern, men resultatet blev klenst – den stackars tösen hade bara ett streck i sång i skolans betygsbok.

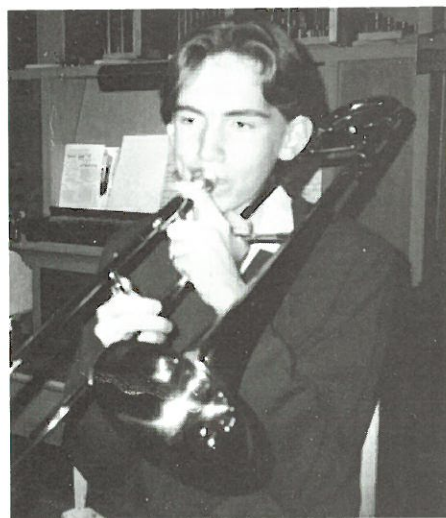
Och så till sist: Den underbara jul-festen med kaffekalas och lekar runt granen, för att inte tala om aftonens clou: En klädkorg full med gottapåsar! Påsarna öppnades hemma, hög-

tidligt uppradade på köksbordet. Jag kan än känna doften och se färgerna när påsflikarna veks undan från den förgängliga men underbara skatten.

Gåttapåsen var sannerligen värt sitt pris!

Rätt tidigt i våra liv försvann de tre i Missionshyddan och därmed våra besök i söndagsskolan. Men för mig har de under årens lopp blivit något av symboler för sann kärlek till med-människan – en kärlek utan åthävor eller krav på återgäldning.

Britta Ström

Magnus Johansson en av fyra blåsare, medverkar vid högmässan i S:t Olofs kyrka på Tacksägelsedagen.

Julens sånger

Ingen högtid under året är så förknippad med sång som julen. Stilla natt, Jul jul strålande jul, Gläns över sjö och strand, Var hälsad sköna morgonstund . . . ja uppräkningsen kan bli lång av alla dessa underbara julsånger som värmer och stämmer våra sinnen i vår kalla och mörka vinter. Ingen kan tänka sig en jul utan dessa sånger. Tyvärr börjar de höras alltför tidigt i våra affärer och varuhus, men trots det känns de ändå inte riktigt upplevda förrän vi kommer fram till julen och då vi själva får ta dem i vår mun i samband med gudstjänsterna. I julböner, julnattsgudstjänster, julottor och mässor i vårt pastorats kyrkor ges Dig denna möjlighet. Några speciella julsångsgudstjänster har Du också möjlighet att besöka: I S:t Olofs kyrka sjunger Falbygdens manskör den 17/12 och den 22/12 sjunger S:t Olofs körer in julen tillsammans med församling och orkester. Trettondedag jul firas musikgudstjänst i Fredriksbergs kyrka.

VÄLKOMMEN att ta del av det underbara julevangeliet i såväl ord som ton!

Sv. Ps. 129:6.

Tore Svensson

Om ekonomin

10 öre

är inte mycket, men när det är fråga om utdebitering av skatt ger 10 öre per skattekrona för Falköpings församlings del för det kommande året c:a 1,7 milj. kronor. En skattekrona

är ett beskattningsbart belopp av 100 kr.

Vad används pengarna till? De behövs till många olika slags utgifter och ändamål. De viktigaste är:

Barn-, ungdoms- och familjeverksamhet och konfirmandundervisning. 385.000 kronor motsvarar 2,0 öre, gudstjänster och kyrkomusik 328.000 kronor motsvarar c:a 2,0 öre, diakoni/sjukhuskyrkan 73.000 kr. motsvarar c:a 0,5 öre, inventarier inkl. fondavsättning 412.000 kr. motsv. c:a 2,5 öre och övrigt 502.000 kr. (däribland Stiftstinget 129.000 kr. och RIA 85.000 kr. motsv. c:a 3,0 öre. Inte i något fall ingår lönekostnader.

1 kr. 50 öre

är vad Falköpings pastorat har att förfoga över, när det gäller skattekronor. Det ger för 1989 c:a 14 milj. kronor, men skall räcka till mycket då pastoratet fr. o. m. det kommande året skall ha hand om allt underhåll vad gäller alla kyrkor och övriga byggnader inom pastoratet och samtliga lönekostnader och alla kostnader för kyrkogårdsförvaltningen. Fördelningen blir ungefär följande:

Församlingsverksamheten cirka 3.535.000 kronor motsvarar 38 öre, fastighetsförvaltningen c:a 2.260.000 kr. motsvarar c:a 24 öre; kyrkogårdsförvaltningen c:a 3.275.000 kr. motsvarar c:a 35 öre; fondavsättning 80.000 kr. motsvara c:a 9 öre; kyrkofonden (inbet. till en för rikets alla församlingar gemensam utjämningsfond) 1.467.000 kr. motsv. c:a 16 öre; övrigt 2.663.000 kr. motsv. c:a 28.000 kr.

Antalet anställda är c:a 65.

Ingemar Malmfors

Julens gudstjänster

Julafton

24 december

S:t Olofs kyrka	17.00	Julbön, Hjortstorp
Mössebergs kyrka	17.00	Julbön, Magnusson
Fredriksbergs kyrka	10.00	Julbön, Hjelm
Friggeråkers kyrka	23.00	Midnattsmässa, K.-E. Tysk
Torbjörntorps kyrka	11.00	Julbön, K.-E. Tysk
Luttra kyrka	23.00	Midnattsmässa, Hjortstorp

Juldagen

25 december

S:t Olofs kyrka	7.00	Julotta, Hjortstorp
S:t Olofs kyrka	11.00	Högmässa, Magnusson
Mössebergs kyrka	7.00	Julotta, Magnusson
Fredriksbergs kyrka	7.00	Julotta, Hjelm
Torbjörntorps kyrka	7.00	Julotta, K.-E. Tysk

Annandag Jul

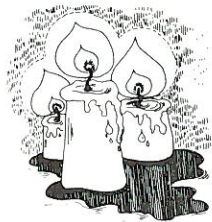
26 december

S:t Olofs kyrka	11.00	Gudstjänst, Hjortstorp
Friggeråkers kyrka	11.00	Gudstjänst, K.-E. Tysk
Torbjörntorps kyrka	18.00	Ekumenisk gudstjänst, K.-E. Tysk

Nyårsafton

31 december

S:t Olofs kyrka	17.00	Nyårsbön, K.-E. Tysk
Mössebergs kyrka	17.00	Nyårsbön, Hjelm
Fredriksbergs kyrka	15.00	Nyårsbön, Hjelm
Friggeråkers kyrka	23.30	Nyårsvaka, K.-E. Tysk
Torbjörntorps kyrka	17.00	Nyårsbön, Hjortstorp
Luttra kyrka	19.30	Nyårsbön, Hjortstorp

Nyårsdagen

1 januari

S:t Olofs kyrka	11.00	Högmässa, Hjelm
Fredriksbergs kyrka	11.00	Högmässa, Magnusson

Trettondedag Jul

6 januari

Obs!

Missionens Dag

S:t Olofs kyrka	11.00	Gudstjänst, Hjortstorp
Mössebergs kyrka	11.00	Högmässa, Magnusson
Fredriksbergs kyrka	11.00	Gudstjänst, Hjelm
	18.00	Musikgudstjänst
Friggeråkers kyrka	11.00	Högmässa, K.-E. Tysk
Torbjörntorps kyrka	14.00	Familjegudstjänst, K.-E. Tysk
Luttra kyrka	14.00	Familjegudstjänst, Hjortstorp

På Trettondedag jul
den 6 januari ger vi vår
kollekt till *Svenska
kyrkans mission.*

Lyssna på Falköpings närradio
90,8 mHz
Radio S:t Olof.

KYRKOBLAG NR 4 1988
Foto: Birgitta Hjortstorp

Ansvarig utgivare: Olle Hjortstorp
Redaktör: Birgitta Hjortstorp
Nästa Kyrkoblads utkommer i
februari 1989